

הנה העדויות המקוריות במישפטו של שלמה גולדשטיין (משמאל), שהרג את אמו והורשע במעשה מאונה באוכה של צעירה עיוורת

החוק אוחה חזק מתחת למוטניים ב' חול. הרימו אותה באוויר וקשרו לו את הידיים. אז ראיתי אותה מתרוממת. היא סגרה את הרוכסן במיכנסיים וצעקה איה אני? כולה היתה מלאה חול בפנים ובשערות.

היא אמרה: המקל שלי? ואז שאלתי אותה אם היא עיוורת. היא אמרה, כן, אני לא רואה כלום. ואז היא אמרה שהיא הכניסה את הרובה שלו לפה שלה. חשבתי שהיא נפאניקה, ולא יודעת מה היא מדברת. אבל כאשר חזרנו למקום וחיששנו, מצאנו כובע ומקלה-הליכה, וראיתי משהו נוצץ. זה היה אקדח.

הבחורה סיפרה שהבחור, שלקח אור תה מהאוטובוס הביתה, לקח את המקל שלה והכניס את קתה-הרובה ליד שלה. כאשר מצאנו אותה, הוא היה עליה, והראש שלה היה כולו בתוך החול. הוא סתם לה את הפה, כי לא שמענו שום צעקות גם כשהיינו במרחק שניים-שלושה מטרים מהם. כנראה הויה ראש, כי שמענו פליטת-קול קטנה, וזה הסגיר אותה.

מבשאלו אותה, מי אתה? אמר, אני דניאל קוט מחיפה. נדף לו ריח של אלכוהול מהפה.

במישטרה סיפר הנאשם כי שמו דני

אני עיוורת מגיל 10. זה קרה בעיקר כות ניתוחים בראש. לא חשוב מדוע עשו לי את הניתוחים, זה היה בגלל לחץ.

אני גרה עם הוריי בחולון ועובדת בבקרים בתל-אביב, במועדון תעסוקתי. יש לי הסעה לשם ובחזרה. אני נעזרת במקלה-הליכה.

בחנוכה, לפני חצי שנה, זה היה ה-17 בדצמבר, נסעתי למסיבת-חנוכה במועדון דון-עיוורים בתל-אביב. חבר לקח אותי בחזרה לאוטובוס 91, וביקשתי מהנהג שיוריד אותי בתחנה הראשונה בחולון. השעה היתה 9, והוא נסע ונסע. ביקשתי שוב שיוריד אותי בתחנה הראשונה, והוא ענה: אמרת לי כבר פעם אחת! הוא המשיך לנסוע ואחר-כך אמר לי לרדת. כאשר ירדתי, ירד עוד מישהו והנהג אמר לו: חכה לה, היא תיכף יורדת, תעזור לה! כי האיש רצה לכ-רוח.

הגבר שאל אותי לאן אני צריכה, ואמר שהנהג הוריד אותי לאי-נכון. הוא לקח את היד שלי ואמר: בסדר, בואי, אני אקח אותך. הוא לקח אותי ביד וחצה כמה כבישים. הלכנו עוד ועוד ועוד, עד שהגענו לחולות. הרגשתי חול ברגליים.

כלפי בעלה. הוא הגדיל לעשות ואמר שהיו צריכים להרוג את אמו כשהיתה קטנה.

היו צריכים להרוג אותה כש-שלמה גולדשטיין על אמו, לחברו ל-תאכלא. רברים נוספים שאמר נשיר-חות אלה, שהוקלטו על-ידי המישטרה, עזרו להרשיע אותו בעבירה המתועבת של רצח-אם. הוא נידון למאסר-עולם.

גולדשטיין הורשע ונידון למאסר-עולם. השנה קצב נשיא-המדינה את עונשו ל-27 שנה, והוא זכה בחופשתו הראשונה.

גולדשטיין לא חזר מהחופשה. כא-שר נעצר על-ידי המישטרה רבץ נגדו חשד לעבירה מתועבת נוספת: מעשה מגונה בעזרת עיוורת בחולון.

ב-1980 נמצאה גופתה של סופיה גולדשטיין (68) על ריצפת המיטבח בדירתה שברמת-גן. סופיה היתה אשה בריאה וחוקה, ובעלה, שמצא את גור-פתה, פנה מיד למישטרה. היה ברור שהרצח לא נעשה על רקע של שוד, מכיוון שבדירה המפוארת נמצאו כל תכשיטיה היקרים של הקשישה, שה-רוצה לא לקח.

שלוש נשים גרושות

הקירת המישטרה נמשכה זמן רב, והחשד הראשון התעורר כא-שר התברר שכל ילדיה של המנוחה התכנסו לשבוע-האבל בביתה, ורק כנה שלמה (39) לא הגיע. הוא נותר בדירתו העליונה בחיפה, וביילה את יום-ההלוויה עם ידיד-עבריו. סמוך למות האם שוחרר הבן מהכלא שבו ישב בגלל ארית-שלום מוזנת. הוא היה תמיד במצוקה כלכלית בגלל מוזנות שהיה עליו לשלם לילוש נשותיו הגרושות. כאשר התברר כי מדירת-המנוחה נעלם דבר אחד בלבד, מכשיר רדיו-טייפ סווי 100, וכי סמוך ליום המוות ניסה הבן למכור מכשיר דומה בחיפה, עצרה אותו המישטרה.

הבן הכחיש בתוקף כל קשר למעשה. אבל שכן של ההורים שמע ביום-הרצח את צילצול האינטרקום, וראה גבר מזוקן, הרופק בדלת המנוחה. היה ידוע שהאשה הקשישה לא נהגה לפתוח את הדלת לאיש בלתי-מוכר. סמוך לרצח גידל הבן זקן, וגילח אותו מיד לאחר הרצח.

החשדות נגד הבן היו כבדים מאוד, אבל לא היו בידי המישטרה ראיות מספיקות להרשעה בבית-מישפט. על-כן השתילו בתאו עבריו, שהתנדב ל-דוכב אותה, והשיחות הוקלטו. בשיחות אלה סיפר הבן שאמו היתה אשה אינמה, שהקפידה מאוד על נקיון דירתה ושלא תהיה לאיש להיכנס בנעליים מלוכלכות. היא היתה קמזנית, ולא חילקה כספים לילדיה, והיתה שתלטנית גם

הסוגל לכל!

אל קוט. הסתבר אחר-כך שזה שמו של בן-אחינו. הוא הסכים שחשש למסור את שמו הנכון, פן יגלו מיד שהוא אסיר בורה ויחזירו אותו לכלא-אילון.

אמרתי לו: זה לא פה! אני רוצה הביתה! אבל הוא אמר לי: תשבני, תנוחי. ישתני קצת ורצייתי לקום. אבל הוא אמר: תנוחי עוד!

לא רצייתי. זה היה מספיק. רצייתי שיקח אותי הביתה. בסוף אמר: טוב, אקח אותך! אבל הוא השכיב אותי על החול וניסה להפי-שיט אותי. הוא זרק אותי על החול, משך לי בשערות ושרט אותי בפנים, סתם לי את האף והפה עם היד. הוא רצה שאשתוק, אבל לא יכולתי לשתוק. צעקתי "הצילו" בסוף שמעו השכנים. הוא רצה להסיר את המיכנסיים שלי ולא הצליח, לא נתתי לו. הוא נתן לי מכה עם הרובה, מכה בראש. בסוף השוטרים הרימו אותו מעלי...

כאב לי הראש מהמכה של הרובה, הוא נגע לי כחזה ובאכירה-מיני. מקל ההלילה שלי היה איתי, המישטרה הח-זירה לי אותו אחר-כך, הוא נמצא בחול. הייתי כולי מלאה חול, כל הראש שלי...

עד כאן. "חלאת-אדם"

בשעת המיקרה היתה תחרות כדורסל ששודרה בטלוויזיה, וכל השכנים ברחוב ישבו ליד האקדח. נשקט שהיה ברחוב נשמעו הטיב צעקותיה של העיוורת. אחד השכנים טילפן למישטרה וירד לעזור לאשה במצוקה.

המישטרה הגיעה מיד, ויחד עם השכן מצאו את גולדשטיין שוכב על הנערה.

בחנוכה השנה זכה בראשונה לחופ-שה מהכלא. החופש סיחרר את ראשו של האסיר. יצאתי לחופשה של 72 שעות, נגמרה החופשה והרגשתי שיש לי צורך בעוד כמה ימים מחוץ לכלא, אמר גולדשטיין בעדותו במישטרה. גרתי בתל-אביב אצל כמה חברות ל-סירוגין. הן נתנו לי מחסה, ואני לא רוצה לסבך אותן. כשיצאתי לחופשה היו ברשותי 1480 ש"ח מהפיקדון שלי, ויחלתי שאחזור לכלא כאשר ייגמר לי הכסף.

גולדשטיין נעצר בלילה בדצמבר שעבר, כאשר הוא שוכב על גופה של נערה בחולות בין הרחובות פינתס לבון וביאליק בחולון. השוטרים, שהגיעו ל-מקום עקב קריאתם של שכנים, ששמעו קולות-מצוקה עולים מהחשיכה, היו צריכים להתאמץ מאוד כדי להפריד בין הגבר וקורבנו.

שני שוטרים משכו את הגבר בכוח רב, וכך הרימו אותו מעל האשה, שי שכבה כולה מכוסה בחול. כאשר הצליחה האשה לירוק את החול שמילא את פיה, אמרה לשוטרים כי היא עיוורת. מקלה-העיוורים שלה נמצא אחר-כך ליד מקום המעשה בחול.

"טוב, אקח אותך!"

ולדשטיין הכחיש גם הפעם כל קשר למעשה. למרות שנתפס ממש על גופה של הנערה, אמר ששמע נערה צועקת ונחלץ לעזרתה. כאשר רצה להקימה מהחול, הגיעו השוטרים ועזרו אותו.

הנערה, פנינה גיא, הגישה נגדו כתבי-אישום על מעשה מגונה בכוח, תקיפה והחזקת נשק, אקדח שנמצא לידו בחול. בבית-המישפט העידה ה-מתלוננת, צעירה בת 28 מחולון. **להלן עדותה בבית-המיש-פט:**

על המיקרה עצמו אמר: הייתי כ-50 מטר מהמקום. שמעתי קולות בין גבר ובחורה. היא צרחה כאילו שוחטים אותה. התקרבתי, ראיתי את הבחורה רצה. היא מעדה וניסיתי להרים אותה. מעדנו יחד. אז בריוק הגיעו האנשים. שוטרים תפסו אותי וניסו לכבול באו"קים.

השופט אבן-ארי לא קיבל את גיר-סתו של הנאשם. הוא הקשיב בריקשב לסיכומיה של התובעת, שכינתה את הנאשם תלאת-אדם, העושה מעשים נתעבים, וחזרה על סיפור רצח אמו.

כדי להראות את שאט-נפשו מהנא-שם, הטיל עליו בית-המישפט את העונש המירבי על העבירה שבה הורשע: עונש של 10 שנות-מאסר. הוא גם קבע כי עונש זה יצטרך ל-27 השנים שנגזרו על גולדשטיין על רצח אמו.

אילנה אלון

נרצחת סופיה גולדשטיין, הוא השכיב אותי על החול...